

Toespraak van Jean Monnet (Straatsburg, 11 September 1952)

Source: Toespraak gehouden door de Heer Jean Monnet, Voorzitter van de Hoge Autoriteit -bij de eerste zitting van de Hoge Autoriteit op 10 Augustus 1952 te Luxemburg; -bij de eerste zitting van de Gemeenschappelijke Vergadering op 11 September 1952 te Straatsburg. Strasbourg: Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, September 1952. 31 p.

Copyright: All rights of reproduction, public communication, adaptation, distribution or dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

The documents available on this Web site are the exclusive property of their authors or right holders.

Requests for authorisation are to be addressed to the authors or right holders concerned.

Further information may be obtained by referring to the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL: http://www.cvce.eu/obj/toespraak_van_jean_monnet_straatsburg_11_september_1952-nl-3b3d5393-e7ee-4b04-9867-3dfddd5654b4.html

Publication date: 24/10/2012

*Mijnheer de Voorzitter,
Mejuffrouw,
Mijne Heren,*

Nu ik voor de eerste keer het woord tot U richt, ben ik mij de belangrijkheid bewust van de betrekkingen, die thans tussen de Vergadering van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Hoge Autoriteit een aanvang nemen.

Van onze twee instellingen, van hun beleid, van de betrekkingen, welke zij onderling zullen onderhouden, zullen voor alles het goede verloop en de toekomst van onze Gemeenschap afhangen.

Deze Gemeenschap is gegrondvest op de scheiding van de bevoegdheden. Het Hof van Justitie heeft tot taak de eerbiediging van het recht bij de verklaring en de toepassing van het Verdrag te verzekeren. De Raad heeft tot voornaamste taak de noodzakelijke aanpassing mogelijk te maken tussen de kolen- en de staalsector, die van nu af aan van onze Gemeenschap afhangen, en de andere sectoren, welke nog onder de souvereiniteit van de Staten vallen. Aan de Hoge Autoriteit is de verwezenlijking van de bij het Verdrag vastgestelde doelstellingen opgedragen. Het is aan U, dat de Hoge Autoriteit verantwoording verschuldigd is.

Binnen de grenzen van haar bevoegdheid is Uw Vergadering soeverein. Het is de eerste Europese Vergadering die met een beschikkingsbevoegdheid is bekleed. Deze verantwoordelijkheid maakt van U en van ons gevolmachtigden van de gehele Gemeenschap, en tezamen de dienaars van haar instellingen.

Bij de uitoefening van hun ambt hebben de Leden van de Hoge Autoriteit de plechtige verplichting op zich genomen geen instructies te vragen of te aanvaarden en zich te onthouden van iedere handeling welke onverenigbaar is met het boven-nationale karakter van hun mandaat. Uw taak heeft hetzelfde karakter.

Bij de uitoefening van uw Ambt zijt U vertegenwoordigers van de gehele Gemeenschap.

Daarom was het onze plicht en onze zorg bij het voorbereiden van deze eerste zitting, U volkomen vrij te laten bij het geven van Uw beschikkingen, en Uw onafhankelijkheid naar voren te brengen en te verzekeren ten opzichte van de Regeringen en de andere instellingen, de Hoge Autoriteit erbij ingrepen.

Wij moesten iedere oplossing vermijden, die Uw secretariaat zou hebben doen afhangen van een organisatie die verantwoording verschuldigd is aan de Regeringen. Een van de voornaamste kenmerken van de onafhankelijkheid van een Vergadering is haar recht, over haar eigen secretariaat te beschikken en over functionarissen, die slechts aan haar verantwoording verschuldigd zijn.

Om dit soeverein karakter en uw vrijheid van beslissing te vrijwaren, hebben wij, bij de voorbereiding van deze eerste zitting, een beroep gedaan op een strikt voorlopig en geheel onafhankelijk secretariaat, een Comité dat is samengesteld uit de Secretarissen-Generaal van de Parlementen van onze 6 landen en de Griffier van de Raadgevende Vergadering. Ik wens hen te danken voor het grote werk ring. Ik wens hen te danken voor het grote werk dat zij hebben verwezenlijkt. Ik wens eveneens de Algemene Secretaris van de Raad van Europa te danken voor de kostbare hulp die hij ons heeft geboden. Dit voorlopige Comité zal U rekenschap afleggen betreffende de uitvoering van zijn taak.

Tijdens uw zitting van Januari, zal de Hoge Autoriteit U een algemeen verslag voor leggen over de toestand van de Gemeenschap. Tezamen met dit rapport zal een voorlopig budget worden overgelegd, dat in zekere zin het eerste Europese budget is en dat de noodzaak met zich medebrengt, de overeenkomstige inkomsten te innen, dat wil zeggen, de eerste Europese belasting. De hulpbronnen, welke nodig zijn voor de vervulling van de taken van de Gemeenschap en voor de werking van haar instellingen, in het bijzonder voor het budget van Uw Vergadering zelf, vloeien niet voort uit de bijdragen van de Staten, maar van directe heffingen op de productie binnen de Gemeenschap. Tijdens Uw gewone zitting in Mei van het volgend jaar zal de verantwoordelijkheid van de Hoge Autoriteit jegens U van kracht worden.

Het Verdrag bepaalt, dat de Vergadering in buitengewone zitting bijeengeroepen kan worden op verzoek van de Raad, van de Hoge Autoriteit of van de meerderheid onder ons. Wij hechten heel veel belang aan die bepalingen. Wat ons betreft, zijn wij van plan gebruik te maken van deze mogelijkheid om ons ervan te overtuigen, dat wij in overeenstemming met U handelen.

Maar, buiten uw zittingen om, voelen wij bovendien de noodzakelijkheid met U vrijelijk van gedachten te wisselen naarmate wij vorderen met ons werk. De Hoge Autoriteit wenst, dat reeds in de loop van deze zitting uw Vergadering een ruim opgevatte algemene commissie zon verkiezen, waarmede wij geregeld zouden bijeenkomen, niet om bijzondere technische vraagstukken te bespreken, maar om er ons allen, zo de een als de ander, aan te gewinnen de vraagstukken van de Gemeenschap in hun geheel te zien en ons, Hoge Autoriteit, te verplichten ons ruimschoots tegenover U te verantwoorden over de voortzetting u te politiek waarmede het Verdrag ons belast. Wij zullen dan, samen met uw commissie en naarmate de inrichting van de Hoge Autoriteit zich bij het contact met de eigenlijke vraagstukken zal ontwikkelen, zien in welke vorm onze samenwerking nog vollediger kan worden uitgebouwd.

De taak, welke wij tezamen zullen hebben te vervullen, bestaat, voor de eerste maal de geschiedenis van Europa, in het tot stand brengen van één enkel afzetgebied van 155 miljoen verbruikers, tussen zes landen, die heden nog verdeeld zijn. Weliswaar zal deze gemeenschappelijke markt eerst slechts voor kolen en staal worden ingesteld, maar van deze twee producten hangt het gehele bedrijfsleven van onze landen af.

De industrieën van de Gemeenschap hebben het vorige jaar 230 miljoen ton kolen geproduceerd en bijna 40 miljoen ton staal. Bij dit productiepeil heeft iedere inwoner van de Gemeenschap over gemiddeld twee maal zo weinig kolen en staal beschikt als de burgers van de Verenigde Staten. Wanneer wij de schepping van deze uitgebreide Europese markt voor kolen en staal, welke even belangrijk is als die van de Verenigde Staten, op ons nemen, zullen wij de hinderpalen tot de ontwikkeling van de productie uit de weg ruimen, zullen wij aan de industriëlen de mogelijkheid verstrekken een massaproductie tot stand te brengen, zullen wij tot de verwerkelijking van de verhoging van het levenspeil der Europeanen bijdragen, dat in toenemende mate het peil zal benaderen, door de afstammelingen van de emigranten, afkomstig van het oude Europa, aan de overzijde van de Atlantische oceaan reeds bereikt. Wij zullen in het bijzonder de levensvoorwaarden verbeteren van de 1 miljoen vijfhonderd duizend arbeiders, die in de mijnen en in de fabrieken van de Gemeenschap zijn tewerkgesteld.

Juist om deze doelstellingen te bereiken, hebben wij tot opdracht de invoerbepalingen en de douanebelemmeringen uit de weg te ruimen, de kartels te doen verdwijnen en buitensporige economische machtsconcentraties te voorkomen. De instelling van deze enkele markt, zonder barrières en zonder discriminaties, zonder dominantie, zal het gemeenschappelijk gebruik van de hulpbronnen verzekeren, evenals de toegang van alle ondernemingen, op gelijke voet, tot de voorraden en tot de afzetmarkten, en de toegang van alle verbruikers, op gelijke voet, tot alle hulpbronnen van de Gemeenschap, zodat de productie zich onder de meest gunstige voorwaarden zal ontwikkelen en gebruikt kan worden in het gemeenschappelijk belang.

Sinds 10 Augustus j. l. Ingesteld, is de Hoge Autoriteit onverwijld begonnen alle maatregelen voor te bereiden, welke de instelling van deze gemeenschappelijke markt nodig maakt. Zij zijn tegelijkertijd veelvuldig en ingewikkeld. Ik stip U enkele van de meest dringende er van aan.

Reeds moet de Hoge Autoriteit een inzicht verwerven nopens de bevoorrading en de behoeften van de Gemeenschap, om te bepalen in welke mate een verdeling der voorraden voor aanvang 1953 noodzakelijk is, en op welke wijze haar actie op dit gebied kan aansluiten bij die van de organisatie voor Europese Economische Samenwerking.

Onderhandelingen dienen gevoerd om de afschaffing mogelijk te maken van de invoerrechten en de contingentering onder de zes landen, zonder dat andere Staten het voordeel van die bepalingen voor zich opeisen, op grond van de clause der meest begunstigde natie. De Hoge Autoriteit zal met de regeringen het onderzoek aanvatten van de wettelijke en reglementaire bepalingen, inzonderheid op het gebied van de belasting en van de vaststelling der prijzen, waardoor de concurrentie op de gemeenschappelijke markt

dreigt te worden ontwricht. Een commissie zal weldra bijeen geroepen worden om de maatregelen voor te stellen die vereist zijn, om discriminatie inzake vervoer te doen verdwijnen.

Het Raadgevend comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de voortbrengers, de arbeiders, de verbruikers en de handelaars zal zo snel mogelijk worden samengesteld. Wij zullen arbeiden in samenwerking met de Regeringen, de ondernemingen, de arbeiders, de verbruikers, en hun verenigingen. Wij zijn vastbesloten, bij de organisatie van onze diensten slechts een zo beperkt mogelijk administratief apparaat in het leven te roepen, en in zo ruim mogelijke mate een beroep te doen op de kennis en de ervaring welke in onze verschillende landen is opgedaan door de ondernemingshoofden en hun medewerkers, door de leiders van de vakbonden en in de internationale organisaties.

Tijdens uw zitting in Januari zullen wij U het eerste overzicht geven van de situatie van onze gemeenschap in haar geheel : ons doel zal zijn, niet statistieken bijeen te brengen, maar de stand van onze nijverheden te bepalen, evenals hun vooruitzichten voor de toekomst in het geheel van onze economie en van de wereldmarkten te bepalen, zodat allen, die deelnemen aan het leven van de gemeenschap, een gemeenschappelijk inzicht verwerven, waardoor zij zich bij hun handelingen kunnen laten leiden.

De oprichting van onze gemeenschap verandert niet alleen de betrekkingen tussen onze zes landen, maar eveneens met andere landen van Europa.

Reeds de dag na het in werking treden van de Hoge Autoriteit heeft de Britse Regering, herinnerend aan haar voornemen direct na de mogelijke associatie met haar tot stand te brengen, doen weten, dat zij bereid was, met de Voorzitter van de Hoge Autoriteit besprekingen te voeren.

In aansluiting met deze verklaring, heb ik, uit naam van de Hoge Autoriteit, besprekingen te Londen gevoerd met de vertegenwoordigers van de Britse Regering.

Wij zij ons allen bewust van de opdrachten, de belangen, de idealen waardoor Groot-Brittannië met onze Gemeenschap is verbonden. Wij willen het niet wagen de uitgroei te voorzien en, in zekere mate, bij voorbaat vast te stellen, die zal kunnen voortvloeien uit het gemeenschappelijk werk dat wij, dag na dag, zullen leveren met de Bestendige Afvaardiging die door de Britse Regering geaccrediteerd werd bij de Hoge Autoriteit. De taak die is opgedragen aan deze Afvaardiging heeft een geheel nieuw karakter, namelijk: geleidelijk, in samenwerking met het Verdrag, de grondslagen te leggen van een nauwe en vaste samenwerking Groot-Brittannië en de Gemeenschap.

Ik ben er van overtuigd, dat U de voldoening deelt die de Hoge Autoriteit en de Leden van de Raad hebben gevoeld, toen zij zagen dat Engeland zich, van de eerste dag af, bij ons Europees werk aansloot.

Onmiddellijk na het in functie treden van de Hoge Autoriteit en op het ogenblik dat de Britse Regering haar wil tot samenwerking bevestigde, verklaarde de Staatssecretaris uit Washington :

« Het ligt in de bedoeling van de Verenigde Staten de Gemeenschap voor Kolen en Staal de krachtige steun te verlenen, welke haar belangrijkheid voor de politieke en economische intergratie van Europa rechtvaardigt. Aangezien het Verdrag in werking is getreden, zullen de Verenigde Staten voortaan de kwesties betreffende kolen en staal met de Gemeenschap behandelen. »

Wij waren zeker van de steun van de verenigde Staten, maar hun beslissing om zich met de Gemeenschap te associëren, betekent een nieuwe koers in hun politiek, waarvan wij de betekenis ten volle afmeten.

Toen wij de vertegenwoordigers van de Regering der Verenigde Staten bij onze Gemeenschap ontvingen, heb ik niet kunnen nalaten, het ogenblik in herinnering te roepen, waarop de naties van het oude Werelddeel door de ontvangst van de eerste Amerikaanse ambassadeurs krachtige steun hebben gegeven aan de totstandkoming van de Amerikaanse Federatie. Zoals indertijd de Amerikanen, hebben thans de Europeanen bij hun inspanning trouwe en zekere vrienden nodig.

In deze geest zijn wij thans doende, een nauwe samenwerking met de Raad van Europa tot stand te brengen en het verheugt me op deze banken zo vele personen te zien die sedert jaren, in deze zelfde zaal, gestreden hebben voor Europa. Bij het protocol, dat tegelijkertijd met het Verdrag door de Ministers van Buitenlandse zaken is getekend, is dit contact tussen de Raad van Europa en de Europese Kolen- en Staalgemeenschap voorzien. De Voorzitter van het Comité van Ministers van de Raad van Europa heeft mij de resolutie overhandigd, waarbij de Secretaris-Generaal verzocht wordt, zich met de Hoge Autoriteit in verbinding te stellen, ten einde de meest geschikte vormen er van vast te stellen.

De Hoge Autoriteit zal nog nader moeten beraadslagen voordat zij gevolg kan geven aan de uitnodiging die zij van de Raad van Europa heeft ontvangen. Maar ik heb reeds een eerste bespreking met de Secretaris-Generaal gehad.

De Hoge Autoriteit zocht in de eerste plaats naar de concrete vormen van deze samenwerking. Onzes inziens mogen ze niet van te voren te streng worden vastgesteld. Zij moeten aan de hand van alle problemen, die zich achtereenvolgens voordoen, worden bepaald. Doch zij moeten vooral soepel blijven, zodat zij zich kunnen ontwikkelen naarmate de instellingen, die nu pas beginnen, een eigen karakter krijgen. Voor een volledig slagen van deze samenwerking is het van het grootste belang, dat bij de vormen van deze betrekkingen rekeningen worden gehouden met de verschillen in aard tussen de instellingen van de Gemeenschap die van de Raad van Europa.

Met inachtneming van deze verschillen heb ik de Secretaris-Generaal reeds zekere vormen van samenwerking voorgesteld, die ons buitengewoon vruchtbaar zouden toeschijnen. Waarom b. v. zou de Hoge Autoriteit niet, voor het Comité der Ministers van de Raad van Europa, dat zou aangepast zijn aan die nieuwe technische betrekkingen, vraagstukken van gemeenschappelijk belang komen bespreken? Bovendien moet de Hoge Autoriteit, luidens het protocol dat ik daarstraks vermeldde, haar verslagen aan de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa overleggen, waarbij uw vergadering eveneens verslag moet uitbrengen. De Hoge Autoriteit zou volkomen bereid zijn, gevolg te geven aan een verzoek van de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa, die haar zou willen horen teneinde besprekingen met haar te voeren en aanvullende verklaringen te ontvangen betreffende de verslagen, die haar zullen worden overgelegd.

Dit zijn voorstellen, die niet alle mogelijkheden uitputten. Het zou onzes inziens even verkeerd zijn tussen de Raad van Europa en de Gemeenschap een strakke en volstrekte scheidingslijn te trekken als dese beide organisaties te mengen. Indien wij bij de eenmaking van onze zes landen er in slagen eenmaking overleg met alle landen van de Raad van Europa en ook met de Verenigde Staten te handhaven tot de vooruitgang en de vrede.

*Mijnheer de Voorzitter,
Mevrouwen,
Mijne Heren*

Bij alle acties die wij nu zullen ondernemen, moeten wij voor ogen houden, dat de Europeanen niet alle mogelijkheden kunnen verwezenlijken welke de natuur en de geschiedenis hun heeft geboden, indien zij niet in het tempo van hun tijd leven.

De gemeenschappelijke markt die wij nu voor het eerst gaan toepassen, is een essentieel vereiste voor het bereiken van de grote expansie der productie, die noodzakelijk is, doch alleen mogelijk, indien Europa zich verenigt, in plaats van zichzelf te vernietigen.

Deze vereniging kan niet alleen berusten op goede wil. Voorschriften zijn noodzakelijk. De tragische gebeurtenissen die wij hebben beleefd, en die welke wij thans beleven, hebben ons misschien wijzer gemaakt. Maar mensen komen en gaan en anderen zullen ons later vervangen. Dat wat wij hun kunnen nalaten, dat zijn de instellingen. De instellingen blijven langer bestaan dan de mensen en de instellingen kunnen, wanneer zij goed zijn opgebouwd, de wijsheid van elkaar opvolgende generaties bijeenbrengen en doorgeven.

De grote Europese revolutie van onze tijd, welke op ons continent de nationale rivaliteiten wil vervangen door eenheid van de volkeren in vrijheid en verscheidenheid, deze revolutie die een nieuwe opleving van onze beschaving kan mogelijk maken, neemt in deze dagen, waarin de eerste supra-nationale instellingen van Europa tot stand komen, een aanvang.

Onze gemeenschappelijke supra-nationale instellingen zijn nog zwak en teer; het is onze plicht ze te eerbiedigen en tot ontwikkeling te brengen, ze sterk te maken en onafhankelijk van onze neiging tot kortstondige schikkingen. Sinds het ontstaan van die instellingen is het Europa, dat wij aan onze kinderen willen nalaten, een levende werkelijkheid geworden.